

Sygn. akt V U 953/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2016 r. w Legnicy

sprawy z wniosku I. Ż.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o umorzenie należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy

na skutek odwołania I. Ż.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 9 lipca 2015 r.

znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 953/15

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 9 lipca 2015 r., znak (...) odmówił wnioskodawczyni I. Ż. umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i na Fundusz Pracy za okres od września 2006 r. do lutego 2009 r. oraz na ubezpieczenie zdrowotne za sierpień 2008 r. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, iż wnioskodawczyni nie spełniła warunku umorzenia powyższych składek, wskazanego w decyzji z dnia 5 marca 2014 r., którym było uiszczenie wskazanych w tej decyzji należności niepodlegających umorzeniu w ciągu 12 miesięcy od jej uprawomocnienia.

W odwołaniu od powyższej decyzji I. Ż. podniosła, że nie zdawała sobie sprawy z tego, że niespłacenie składek niepodlegających umorzeniu spowoduje odmowę umorzenia składek na sporne miesiące, a z uwagi na trudną sytuację materialną zmuszona była wyjechać do pracy zagranicę i tym samym nie była w stanie prawidłowo reagować na przesyłaną jej korespondencję przez organ rentowy. Nadto wskazała, że wszystkie nieumarzalne należności ostatecznie opłaciła w całości dnia 17 sierpnia 2015 r. z odsetkami wyliczonymi na dzień ich uregulowania.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji, podkreślając, że decyzja z dnia 3 marca 2014 r., ustalająca warunki umorzenia jest prawomocna i ostateczna, nie doszło do umorzenia należności, które nie podlegały umorzeniu zgodnie z tą decyzją, a nadto wnioskodawczyni nie zawarła z ZUS układu ratalnego na ich spłatę.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni I. Ż. do dnia 1 sierpnia 2009 r. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu miała obowiązek opłacać składki na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy własne oraz zatrudnianych pracowników za okres od września 2006 r. do lipca 2009 r. Na dzień zaprzestania działalności gospodarczej posiadała zaległości z tytułu składek na ubezpieczenia własne jak i pracownicze za cały powyższy okres.

W dniu 4 grudnia 2013 r., w związku z zaprzestaniem prowadzenia działalności gospodarczej, wnioskodawczyni złożyła w ZUS wniosek o umorzenie należności z tytułu nieopłaconych składek jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność na podstawie przepisów ustawy z dnia 9.11.2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (tzw. ustawy abolicyjnej; Dz.U. z 2012 r. poz. 1551; „ustawa abolicyjna”).

W wyniku jego rozpoznania organ rentowy decyzją z dnia 5 marca 2014 r. określił, iż według stanu na dzień 4 grudnia 2013 r. umorzeniu będą podlegały należności ubezpieczonej z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i na Fundusz Pracy za okresy: od września 2006 r. do lutego 2009 r. i na ubezpieczenie zdrowotne za sierpień 2008 r. W punkcie II tej decyzji organ postanowił, iż warunkiem umorzenia tych należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu za okres od 1 stycznia 1999 r., które należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji, wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty łącznie.

Decyzję powyższą odebrała osobiście wnioskodawczyni dnia 7 marca 2014 r. i nie zaskarżyła jej, przez co decyzja ta uprawomocniła się z dniem 8 kwietnia 2014 r.

W ciągu kolejnych 12 miesięcy od dnia prawomocności w.w. decyzji, tj. do dnia 8 kwietnia 2015 r. wnioskodawczyni nie uiszczała należności niepodlegających umorzeniu na podstawie ustawy abolicyjnej. Należności te nie zostały także umorzone na podstawie przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z wnioskiem ubezpieczonej z dnia 4 marca 2014 r. o umorzenie należności składekowych niepodlegających przepisom ustawy abolicyjnej. Niezaskarżoną, prawomocną decyzją z dnia 18 kwietnia 2014 r. organ rentowy odmówił bowiem wnioskodawczyni umorzenia składek na własne ubezpieczenia za okres od marca do lipca 2009 r., oraz składek finansowanych przez płatnika za pracowników i przez ubezpieczonych niebędących płatnikami składek za ten sam okres.

Należności niepodlegające umorzeniu w oparciu o ustawę abolicyjną zostały uiszczone przez wnioskodawczynię dnia 17 sierpnia 2015 r., wraz z odsetkami wyliczonymi na dzień wpłaty.

Zaskarżoną decyzją z dnia 7 września 2015 r. organ rentowy, wobec nieuiszczenia w przepisany terminie należności nieobjętych ustawą abolicyjną, odmówił wnioskodawczyni umorzenia należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne i na Fundusz Pracy za okres od września 2006 r. do lutego 2009 r. i na ubezpieczenie zdrowotne za sierpień 2008 r.

D o w ó d: - akta ZUS : decyzja z dn. 05.03.2014 r. wraz ze zwrotnym potwierdzeniem odbioru, decyzja z dn. 07.09.2015 r., decyzja z dn. 18.04.2014 r., formularz wniosku o umorzenie składek;

- w aktach sądowych : potwierdzenia wpłat z dn. 17.08.2015 r. – k. 6-19.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przekonaniu Sądu zaskarżona decyzja jest prawidłowa.

Organ rentowy rozpatrując wniosek o umorzenie zaległości z tytułu składek był ściśle związany przepisami ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz.U. z 31.12.2012 r., nr 1551).

Zgodnie z art. 1 ust. 1 ustawy abolicyjnej, na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.):

1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,

2) innej niż wymieniona w pkt 1

- umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Zgodnie zaś z ust. 6 cytowanego art. 1 ustawy, umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Warunkiem umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6, jest nieposiadanie na dzień wydania decyzji, o której mowa w ust. 13 pkt 1 (o umorzeniu należności) niepodlegających umorzeniu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych oraz na Fundusz Emerytur Pomostowych, za okres od dnia 1 stycznia 1999 r., do opłacenia których zobowiązana jest osoba prowadząca pozarolniczą działalność lub płatnik składek, o którym mowa w ust. 2, oraz należnych od tych składek odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego – ust. 10 art. 1. Zgodnie z art. 1 ust. 11 omawianej ustawy, niepodlegające umorzeniu należności, o których mowa w ust. 10, podlegają spłacie w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji określającej warunki umorzenia.

Przepisy ustawy abolicyjnej mają charakter szczególny, stanowią bowiem wyłom w ogólnej zasadzie odpowiedzialności przedsiębiorców za opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne. Kreują one instrument daleko idącego wsparcia dla przedsiębiorców, pozwalający na odzyskanie płynności finansowej poprzez pozbycie się zadłużenia składkowego. Przepisy tej ustawy są bezwzględnie obowiązujące i wymagają ścisłej wykładni. Nie zawierają też norm, które łagodziłyby skutek niespełnienia warunków umorzenia składek w postaci spłacenia należności niepodlegających umorzeniu na podstawie tej ustawy z uwagi na szczególne okoliczności związane z sytuacją osobistą lub majątkową płatnika korzystającego z prawa do umorzenia. Nie ma też norm, które z wyjątkowych nawet powodów pozwalałyby na przedłużenie ustawowego 12 - miesięcznego terminu spłaty nieumarzalnych zaległości.

Jak natomiast wynika bezspornie z okoliczności sprawy, mimo że wnioskodawczyni osobiście odebrała decyzję z dnia 5 marca 2014 r., w której wyraźnie wskazano warunek umorzenia składek za sporny okres, nie spełniła go w ciągu roku od prawomocności decyzji, a odpowiednie zaległości nie umorzono też w trybie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, o czym przesądza decyzja organu rentowego z dnia 18 kwietnia 2014 r. Należności te nie zostały też rozłożone na raty.

Tym samym na dzień przypadający po 12 miesiącach od prawomocności decyzji ustalającej warunki umorzenia, wnioskodawczyni posiadała nieopłacone, niepodlegające umorzeniu składki na ubezpieczenia społeczne, co stanowi negatywną przesłankę umorzenia nieopłaconych składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, zdrowotne i na Fundusz Pracy za wskazane w zaskarżonej decyzji ZUS okresy.

Powoływane przez wnioskodawczynię okoliczności rzekomej niewiedzy o skutkach niespełnienia warunku umorzenia spornych składek, jak i kwestia jej pobytu za granicą nie ma żadnego znaczenia dla oceny prawidłowości skarżonej

decyzji w świetle regulacji ustawy abolicyjnej, a nadto świadczą o niezachowaniu przez wnioskodawczynię zwykłej staranności w dbaniu o własne sprawy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.